

Chương 350: Thám Hiểm Lâu Đài Ma Vương (2) - Sức Mạnh Của Thánh Kiếm Alsbringer (Số từ: 2777)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

2:15 AM 13/04/2023

Saviolin Tana giải thích ngắn gọn về Larken Simonstite.

Larken Simonstite là lãnh đạo của Shanapell khi Saviolin Tana mới đến, và ngay cả khi đó, cô ấy đã ở độ tuổi đáng kể.

Giống như Saviolin Tana nắm giữ danh hiệu kiếm sĩ mạnh nhất lục địa, Larken cũng vậy. Larken Simonstite đã dạy Saviolin Tana nhiều điều để chuẩn bị cho cô trở thành thủ lĩnh tiếp theo của Shanapell.

Sau một khóa đào tạo mệt mỏi đòi hỏi cả thiên tài to lớn của cô ấy phải đánh giá lại mọi thứ cô ấy đã học được ở Temple, cô ấy đã trở thành đội trưởng đội hiệp sĩ đầu tiên của Shanapell.

Vào thời điểm Saviolin Tana là người mới đến, Larken Simonstite đã là một ông già ngoài tám mươi. Mặc dù quá trình lão hóa của ông ấy chậm lại do luyện tập và sử dụng ma thuật, giống như Saviolin Tana, ông ấy đã qua tuổi nghỉ hưu từ lâu.

Vì vậy, sau khi đào tạo thế hệ tiếp theo và nhận thấy kỹ năng của Saviolin Tana đang đi đúng hướng, ông đã giao lại quyền lãnh đạo Shanapell cho người khác và nghỉ hưu.

Đó không phải là một sự xuất hiện kỳ lạ. Mọi người đều biết rằng ông ấy đang sống một cuộc sống yên tĩnh khi nghỉ hưu.

Khi cảm giác khủng hoảng trong Chiến Tranh Nhân Ma leo thang, đế chế cần sức mạnh và họ muốn mượn bàn tay của Grandmaster đã nghỉ hưu.

Tuy nhiên.

Thật bất ngờ, Larken Simonstite đã trở thành một trong Tứ Thiên Vương của Quân Đội Ma Vương, giữ danh hiệu cao quý là Đệ Nhất Thiên Vương.

Thật ngạc nhiên khi một trong Tứ Thiên Vương lại là con người, và ông ta thậm chí còn là sư phụ của Saviolin Tana.

Trong nguyên tác, ngay cả Ma Vương đã chết cũng hầu như không được nhắc đến, vì vậy không có lý do gì để nhắc đến Tứ Thiên Vương. Không có lý do gì để thảo luận về Tứ Thiên Vương khi sống ở thế giới này, vì Ma Vương chỉ thỉnh thoảng được nhắc đến.

Vì vậy, đó là một tình huống kỳ lạ khi tôi là người duy nhất không biết hầu hết những người khác đã làm gì.

"Còn về lý do tại sao ông ấy trở thành một trong Tứ Thiên Vương của Darklands..."

"Tôi không biết."

Saviolin Tana lắc đầu.

"Tôi có lẽ sẽ không bao giờ biết."

Cô ấy được dựng lên như một nhân vật cảm thấy tội lỗi vì đã không tham gia Chiến Tranh Nhân Ma. Nhưng có một khía cạnh ẩn trong câu chuyện mà tôi không biết.

Tại sao Larken Simonstite lại phản bội loài người và gia nhập phe Darklands?

Liệu Loyar, Sarkegar hay Eleris có thể biết được không?

Tôi đã không hỏi bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến Tứ Thiên Vương vì ban đầu tôi không tò mò về họ, nhưng bây giờ tôi bắt đầu tò mò về những câu chuyện liên quan đến họ, mặc dù họ không còn tồn tại trên thế giới này.

Tuy nhiên, có vẻ như ông ta vẫn sống tốt ở Darklands, được đối xử tốt kể từ khi giữ vị trí Đệ nhất Thiên vương và thậm chí còn dạy kiếm thuật cho Airi.

Saviolin Tana có nhiều câu hỏi dành cho Larken, kẻ đã phản bội để chế và nhân loại, nhưng cuối cùng, cô không thể đến Darklands với lý do bảo vệ hoàng tộc.

Đó là lý do tại sao cô ấy không thể không cay đắng khi đến Lâu đài Ma Vương khi mọi thứ đã kết thúc.

Chúng tôi đi xa hơn và cuối cùng đã đến đích dự kiến.

—Trung tâm của Lâu đài Ma Vương.

Một cánh đồng hoang tàn, trống rỗng.

Dấu vết của trận chiến vẫn còn, bất chấp mưa và tuyết chắc chắn đã rơi kể từ khi trận chiến kết thúc.

"Đây là nơi nhân loại đạt được chiến thắng cuối cùng."

Nơi diễn ra trận chiến giữa Ma vương và anh hùng.

Tất cả các cây cột và bức tượng đã bị phá hủy, và mặt đất bị sọ sâu.

Bất chấp không gian rộng lớn, bằng chứng về những trận chiến dữ dội có thể được tìm thấy ở khắp mọi nơi, và các bức tường của Lâu đài Ma Vương hoặc bị xé toạc hoặc sụp đổ như thể có thứ gì đó đã xé toạc chúng ra.

“...Thật khó để tin rằng chỉ có hai người chiến đấu ở đây.”

Ngay cả Saviolin Tana, người mạnh nhất thế giới vào thời điểm này, dường như cũng phải sửng sốt. “Ngay cả sau khi nhìn thấy điều này, tôi vẫn không thể hiểu được sức mạnh của Ma Vương như thế nào... Và Artorius, người đã đối mặt với hắn, cũng vậy...”

Chúng tôi đi về phía trung tâm của bãi đất trống.

"Tôi không thể tin được Ragan Artorius... lại ghê gớm như vậy."

Saviolin Tana dường như bị sốc vì một lý do khác. Dù Ragan Artorius vĩ đại đến đâu, anh ta thậm chí còn chưa đến ba mươi tuổi.

Anh ta đã giết một Grandmaster đã nghỉ hưu và thậm chí cả Ma vương cùng với những người bạn đồng hành mạnh mẽ của mình. Saviolin Tana bắt đầu tự hỏi liệu điều đó có thực sự khả thi hay không.

“Chúng tôi không thể tìm thấy xác của Ma vương do cường độ của trận chiến, nhưng Artorius đã được tìm thấy ở đây, với Alsbringer ghim xuống đất, như thể anh ta đang ngủ...”

Tôi không chứng kiến cuộc chiến, cũng không mô tả nó, nhưng tôi biết sự thật.

Tôi biết rằng không phải sức mạnh của Ragan Artorius đã đánh bại Ma vương.

Đó là sức mạnh của Alsbringer.

Không ai biết sức mạnh thực sự của Alsbringer ngoại trừ tôi.

Chiến Thần, Als.

—Alsbringer.

Theo đúng nghĩa đen, đó là một thanh kiếm có thể triệu hồi Chiến thần.

Ngay từ đầu, đó là Ragan Artorius, người đã trở thành hiện thân của Als, người đã chiến đấu với Ma vương.

Cái giá phải trả là mạng sống của anh ta.

Artorius đã hy sinh mạng sống của mình để giết Ma vương.

Ludwig sẽ trở thành chủ sở hữu của Alsbringer.

Do đó, trong cốt truyện gốc, Ludwig cuối cùng đã sử dụng sức mạnh thực sự của Alsbringer.

Nghĩa là...

Là một người theo chủ nghĩa lãng mạn đầy bi kịch, cuối cùng tôi đã thực hiện một hành động điên rồ là giết nhân vật chính trong một câu chuyện bắt đầu như một lát cắt của cuộc sống.

***

Charlotte gửi chỉ huy trở lại, nói rằng cô ấy đã có đủ hướng dẫn.

Kể từ thời điểm này, những cuộc trò chuyện mà ông ấy không nên tham gia sẽ bắt đầu. Cô ấy có thể đi lang thang quanh các tầng trên, nhưng ông nghiêm túc cảnh báo cô ấy không được mạo hiểm vào dưới lòng đất.

Có binh lính trong Lâu đài Ma Vương, nhưng không nhiều. Nếu có, họ sẽ tập trung vào việc tìm kiếm dưới lòng đất.

Người chỉ huy đã nói với họ nhiều điều, nhưng họ không đến để chứng kiến bước ngoặt trong lịch sử loài người; họ đến để tìm manh mối nhằm cải thiện tình trạng của Charlotte.

"Điện hạ, người có cảm giác gì không?"

"...Không có gì."

Nơi Ma Vương đã chết.

Charlotte dường như không cảm thấy gì khi đến đó.

Cuối cùng, nó chỉ là một địa điểm ngẫu nhiên. Không có dấu vết của thi thể Ma Vương, và nếu có linh hồn của Ma Vương, thì hy vọng nó vẫn còn vương vấn ở đây là quá mơ hồ.

Hơn nữa, đã có quá nhiều thời gian trôi qua. Nơi này đã từng chứng kiến một trận chiến vĩ đại, nhưng chẳng còn lại gì ngoài tàn dư của nó.

"Tôi đoán chúng ta không có lựa chọn nào khác ngoài hy vọng có thứ gì đó dưới lòng đất."

"Nhưng... nó có vẻ nguy hiểm hơn nhiều so với chúng ta dự đoán."

"Hừm, cô nói đúng."

Không chỉ có những cái bẫy kích hoạt khi giẫm lên chúng mà còn có ma thuật tấn công tâm trí.

"Hãy bắt đầu với tầng trệt. Có thể có thứ gì đó ở tầng trên."

Charlotte dẫn đường, tin chắc rằng vẫn còn nhiều thứ để xem trong Lâu đài Ma Vương, ngay cả khi họ không mạo hiểm đi xuống lòng đất.

Ký ức của anh về Lâu đài Ma Vương không rõ ràng lắm.

Tình hình rất khẩn cấp, và kể từ khi gặp Charlotte, thời gian trôi qua như một cơn bão. Không có chỗ cho sự nhàn rỗi, vì ngay cả một sai lầm nhỏ nhất cũng có thể dẫn đến cái chết, khiến anh ấy cảm thấy như mình đang chạy nước rút trên băng mỏng.

Trạng thái tâm lý của anh ta, bị đẩy đến giới hạn, có thể cũng góp phần vào việc này.

"Lẽ ra thần nên mang theo Dyrus."

Saviolin Tana lặng lẽ nói như vậy.

"Hmm... Ta không nghĩ Dyrus cũng có những kỷ niệm đẹp về nơi này, vì vậy không cần phải mang anh ấy theo."

"Ngài nói đúng về điều đó."

Giống như những ký ức của tôi về Lâu đài Ma Vương rất mơ hồ, điều tương tự cũng đúng với Charlotte. Cô ấy hẳn đã dành phần lớn thời gian bị giam cầm ở đó.

Đối với Charlotte, Lâu đài Ma Vương hẳn chẳng là gì ngoài một nơi chứa đựng những ký ức khủng khiếp, không thể so sánh với ký ức của Dyrus và tôi. Ngoài những trải nghiệm tàn khốc, cuối cùng cô đã đánh thức một sức mạnh kỳ lạ và giết tất cả mọi người trong nhà tù.

Cú sốc của ăn thịt đồng loại.

Kết quả là tuyệt vọng, sợ hãi và nổi loạn.

Cuối cùng, Charlotte không chỉ giết mẹ mình mà còn giết tất cả những người khác bị mắc kẹt ở đó.

Không thể biết liệu Charlotte có nghĩ về chấn thương từ thời điểm đó hay không. Cô chỉ lặng lẽ đi dọc hành lang của Lâu đài Ma Vương.

Tôi cũng thấy tình hình hơi kỳ quái.

Tôi không bị ai đó truy đuổi hay đối mặt với tình huống nguy hiểm đến tính mạng.

Mặc dù không hoàn toàn thoải mái, nhưng tôi có thể thoải mái quan sát Lâu đài Ma Vương.

Trần của hành lang cao và lối đi tổng thể rộng rãi.

Tôi đã nhìn thấy nhiều cung điện khác nhau trước đây.

Bao gồm Cung điện mùa xuân, Cung điện trung tâm Tetra, Cung điện trắng Arlarnia và thậm chí cả Pháo đài cao Epiphax.

Nhưng Lâu đài Ma Vương có trần nhà và lối đi lớn hơn và rộng rãi hơn mức cần thiết.

"Quy mô vô cùng lớn. Không biết có cần phải lớn như vậy không..."

Có vẻ như Saviolin Tana không phải là người duy nhất nghĩ theo cách này.

"Nó không dành cho con người đi qua."

Người trả lời không phải tôi, hoàng tử quý, mà là Charlotte.

"Ah."

"...Phải rồi?"

KHÔNG.

Tôi cảm thấy mình như một kẻ ngốc thực sự vì Charlotte đã giải thích một điều mà lẽ ra tôi nên biết.

Tôi không nên biết! Tôi không thực sự là một Hoàng tử quý!

Ác quỷ có thể lớn hơn hoặc khổng lồ, vì vậy việc xây dựng lâu đài để chứa chúng là điều hợp lý.

Goblin có thể đi lang thang ở kích thước này?

Tất nhiên, không phải tất cả các phòng đều đủ rộng để những người khổng lồ như vậy đi qua.

Ngoài ra còn có dấu vết của những bức tượng bị phá hủy trên khắp các hành lang. Các mảnh bị phá hủy đã bị loại bỏ, nhưng kích thước của các bức tranh tường cho thấy rằng đã từng có những bức tượng có kích thước đáng kể.

Charlotte dừng lại trước một cái.

"Đây là..."

"Nó là gì?"

"...Tôi nhớ những gì tôi nghe được từ Dyrus."

Charlotte nhìn bức tượng bị vỡ.

"Dyrus và... ừm... ừm..."

Cô ấy định nói "Người đó," nhưng Charlotte nhìn tôi và ngừng nói.

Có lẽ cô ấy cảm thấy có lỗi vì đã nhớ tới Valier sau khi hứa sẽ quên anh ta.

Cứ nói đi, không cần phải ân cần như vậy đâu.

"À, e hèm. Dù sao thì, họ đã vào cung điện của Ma Vương và sử dụng cuộn giấy [dịch chuyển tức thời] để giải cứu tôi. Nhưng khi họ cố gắng rời khỏi cung điện, họ đã bị các hiệp sĩ của công quốc Salerian tấn công để bịt miệng."

"...Thần hiểu rồi."

Có vẻ như đây là lần đầu tiên Charlotte nói với Saviolin Tana về những gì đã xảy ra trong Lâu đài Ma Vương.

"Vào thời điểm đó, gargoyle đột nhiên kích hoạt và tấn công các hiệp sĩ. Nhờ vậy mà họ đã trốn thoát an toàn..."

Ký ức vẫn còn sống động đối với tôi.

Các hiệp sĩ của công quốc Salerian đã cố giết chúng tôi, và tôi đã nghĩ về các gargoyle.

Trong tình huống như thế này, thông thường...

Vạn vật như thế chuyển động.

Đó là loại cảm giác.

Như thể phản ứng với suy nghĩ của tôi, các gargoyle kích hoạt và tấn công các hiệp sĩ, giết chết một người ngay tại chỗ.

"Vì vậy, họ phải phá hủy tất cả các bức tượng sau đó."

Charlotte dường như kết luận rằng họ đã phá hủy tất cả các bức tượng sau đó, nhìn thấy tiền lệ.

"..."

Saviolin Tana vẫn im lặng, mắt nhìn xuống.

Cô đã hứa sẽ duy trì sự trung lập chính trị.

Tuy nhiên, việc Charlotte phải chịu đau khổ trong Lâu đài Ma Vương và cuối cùng được giải cứu, nhưng suýt bị giết bởi tay sai của Bertus, hẳn đã khuấy động cảm xúc của cô ấy.

Tất nhiên, cô ấy đã biết về nó và đây không phải là lần đầu tiên cô ấy nghe thấy nó.

Nhưng chứng kiến cảnh đó và nghe chính Charlotte kể lại dường như khiến cô ấy khó giữ được bình tĩnh hơn.

Ngay từ đầu, cô ấy đã không trung lập.

Cứu mạng Charlotte và làm việc để cô ấy tồn tại liên tục không bao giờ được coi là trung lập.

Một khi sự an toàn của Charlotte được đảm bảo, có thể lùi một bước khỏi những rắc rối của cô ấy, nhưng thời điểm đó vẫn chưa đến.

Sự trung lập của cô ấy đã bị lung lay, và dường như nó còn bị lung lay nhiều hơn do những điều khủng khiếp mà Bertus đã cố gắng làm.

Từ những sự kiện ở Lâu đài Ma Vương cho đến những ký ức kinh hoàng về việc không thể giải thoát bản thân khỏi những hậu quả sau đó, đó là một hành trình khủng khiếp trở lại Lâu đài Ma Vương.

Cảm thấy tiếc cho Charlotte, trái tim của Saviolin Tana nặng nề hướng về cô ấy.

Tana đấu tranh để duy trì niềm tin vào sự trung lập của bản thân trong khi trái tim cô nghiêng về Charlotte.

"Không sao đâu, Đội trưởng Tana."

Charlotte nhẹ nhàng nói khi cô ấy đi trước.

"Nếu hoàn cảnh của chúng ta đảo ngược, ta cũng sẽ làm điều tương tự với chính mình mà như Bertus đã cố làm."

"....."

Charlotte bình tĩnh nói.

"Rốt cuộc, đó là lý do tại sao ta biết điều gì đó sẽ xảy ra với mình ngay từ đầu."

Cuối cùng, tất cả đều giống nhau.

Không phải Bertus đặc biệt tồi tệ, chỉ là trong tình huống đó, hành động của anh ta là phản ứng tự nhiên.

"Cho nên, không cần thương hại ta nhiều như vậy."

".....Thần xin lỗi, thưa Điện hạ."

Charlotte vừa nói vừa chậm chậm bước xuống hành lang.

Cô không bênh vực Bertus, cũng không hạ thấp bản thân.

Thay vào đó, cô ấy nói để giảm bớt gánh nặng tâm lý mà Saviolin Tana đang cảm thấy.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading